

גמ"ר (פתח תקווה) 2440-02-22 - מדינת ישראל נ' רוני שושני

גמ"ר (פתח-תקווה) 2440-02-22 - מדינת ישראל נ' רוני שושנישלום פתח-תקווה

גמ"ר (פתח-תקווה) 2440-02-22

מדינת ישראל

נגד

רוני שושני

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה פתח-תקווה

[12.08.2024]

כבוד השופטת מגי כהן

החלטה

פניי בקשת המבקשת, הראל חברה לביטוח בע"מ, לעיין בפסק הדין שניתן כנגד הנאשם.

העובדות הצריכות לעניין:

1. המבקשת הנה הנתבעת בתביעה שהגיש הנאשם כנגדה בגין נזקי גוף שנגרמו לו כתוצאה מהתאונה בה היה מעורב ואשר בגינה הוגש כנגדו כתב אישום נשוא תיק זה.

המבקשת פנתה לבית המשפט בבקשה לקבל לעיונה את כל התיק הפלילי לרבות גישה למערכת נט המשפט, בקשר לתביעה אזרחית שהגיש הנאשם נגדה בגין נזקי רכוש שנגרמו כתוצאה מהתאונה נשוא כתב האישום(ת"א

57932-06-22)

2. המאשימה מסכימה לבקשה מלבד חומר שיש בו פגיעה בפרטיות או בחיסיון.

3. ב"כ הנאשם מתנגדת לבקשה בטענה בנימוק כי במועד ביצוע העבירה לנאשם היה רישיון נהיגה כדיון וביטוח חובה כדיון, וכי מסקנות ההליך הפלילי אינן רלבנטיות לתביעה בגין נזקי גוף שהגיש הנאשם כנגד המבקשת.

דיון והכרעה:

4. המסגרת הנורמטיבית לבחינת בקשה לעיין בתיק בית משפט של מי שאינו בעל דין מעוגנת בתקנה 4 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), התשס"ג-2003 (להלן: "תקנות העיון"), אשר קובעת כדלקמן:

"4. (א) כל אדם רשאי לבקש מבית המשפט לעיין בתיק בית משפט (להלן - בקשת עיון), ובלבד שהעיון בו אינו אסור על פי דין.

...

- (ד) בבואו לשקול בקשת עיון, ייתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לענינו בתיק של המבקש, לענינים של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיון, וכן לסבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה..."
5. נקודת המוצא היא כי יש להיעתר לבקשה לעיון בתיק בית המשפט אלא אם יש איסור שבדין וזאת נוכח עיקרון פומביות הדין.
- "בהיעדר הסבר קונקרטי באשר לפגיעה העלולה להיגרם כתוצאה מחשיפתם של מסמכים ספציפיים, יש לאפשר את העיון, שכן "מעקרון פומביות הדין וחופש המידע נובע שבהיעדר טעם מיוחד המונע זאת רשאי כל אדם לעיון בתיקי בית-המשפט" (בג"ץ 1447/03 פנים - להתחדשות יהודית בישראל נ' שרת החינוך [3], החלטה מיום 1.11.2004) "בג"ץ 9474/00 גל נ' ראש עיריית חיפה (מיום 13.12.2004) (פורסם בנבו).
- "כאשר הטעם העומד ביסוד בקשת העיון הוא הליך משפטי אחר אשר יש לו קשר ענייני נטען להליך בו מבוקש העיון, הרי שאין מבקש העיון נדרש ככלל להסביר כיצד העיון יועיל לו להתדיינות המשפטית "האחרת" ... נטל קל זה הוחל כאמור בדרך כלל מקום בו ההתדיינות המשפטית "האחרת" הייתה מתחום המשפט האזרחי או המינהלי." (ראה רע"פ 1201/12 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 20.8.20) (פורסם בנבו) פסקה 4).
6. בג"ץ 5917/07 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' שר המשפטים (מיום 8.10.2009) (פורסם בנבו) מתייחס ל-3 השלבים שנקבעו לצורך יישום תקנה 4 לתקנות העיון לפיהם יש לבדוק:
- א. האם קיים איסור בדין לעיון בחומר המבוקש?
- ב. ככל שהתשובה לשאלה א שלילית נבדוק האם העיון הוא מוצדק? הנטל על בעל הדין המתנגד לעיון לשכנע כי אין להתירו.
- ג. אם תוצאת האיזון הינה שישנה הצדקה עקרונית לאפשר את העיון, נבחנת השאלה כיצד ניתן להגשים את מטרת העיון תוך פגיעה מידתית ככל האפשר בזכויות ובאינטרסים של בעלי הדין שהתנגדו לעיון. בגדר שאלה זו נבחנת האפשרות להגביל את היקף העיון או להתנות אותו בתנאים, תוך התחשבות בין היתר בסבירות הקצאת המשאבים של בית המשפט.
- מן הכלל אל הפרט.
7. למבקשת, כאמור, בהיותה נתבעת בהליך אזרחי הקשור לתאונה נשוא תיק הנ"ל קיימת זכות לגיטימית לקבל את פסק הדין, שכן לתוצאות משפט של הנאשמת בהליך הפלילי נשוא תיק זה יש השלכות ישירות לגבי חבותה של המבקשת בהליכים האזרחיים, בין אם תוקף רישיון הנהיגה ותוקף תעודת הביטוח חובה של הנאשם נדון במסגרת ההליך, ובין אם לאו.
- כידוע, סעיף 42א לפקודת הראיות [נוסח חדש] תשל"א 1971 קובע במפורש כי הממצאים והמסקנות של פסק דין חלוט במשפט פלילי, המרשיע את הנאשם, יהיו קבילים במשפט אזרחי כראיה לכאורה לאמור בהם, אם המורשע או חליפו או מי שאחריותו נובעת מאחריות המורשע, ובכלל זה מי שחב בחובה הפסוק, הוא בעל דין במשפט האזרחי.
8. לאור כל האמור לעיל, משהורשע הנאשם, ומשעסקין בפסק דין חלוט, אני מתירה למבקשת עיון בכתב האישום ובפסק הדין מיום 15.5.24.
9. לא מצאתי מקום לאפשר גישה לנט או זכות עיון ביתר המסמכים בתיק, מחמת אפשרות הפגיעה בפרטיות הנאשם ובהיות יתר המסמכים המבוקשים בלתי רלוונטים לתביעה אזרחית.
- העתק ההחלטה למבקשת ולב"כ הצדדים.
- ניתנה היום, ח' אב תשפ"ד, 12 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.